

Koji poznajim okom motri rađuno našoga zemaljskoga odbora od nekoliko godina natrag, taj se mora osvjeđeći, da so u našem stdu, gdje je prikaša nuzda da se troši i pomogao siromšnom našem puku, a troši ondje, gdje to lukeus illi straudarsko koristi zahtijevanje. Nadalje, da naša ekskavacija ili zemaljski odbor na svoju ruku troši i razpoloži imetakom prešlo godine, i koliko iznosi ciklopunim izmominu našu pokrajine.

Franina i Jurina

Pur, pur, pur, purica na!
Ča ti jo Franino, da toliko purića?

Vero ni so je potužil jedan volik gospodin va Matovnu, da mu kroz vod no nosi ni kopuna, ni kokoši, ni pršuta, ni janja, ni purice, ni masla ni jaj, pak mo je prasit za vazzone blagovan jednu puricu.

Aj pa sy Kicina nobi pojia — Bog mi grilo proši — djanju ve njoj, da bi mu ju jači da.

Joh nođi ni moju jist ne, ako ju slano noplati.

Tako ja tak!

* * *

Ma da bi rođ, da su krenjeli i šarognjaci u Taru tako naglo stavili piske za pas?
Ča bi rođ, tor znat, ja oni sponi i plešu doklo je petac iz Poreča, a kad ni bokini, padu valje cavatinom krila.

Nesrđani Rigo, da nije pojia onih 80 miljari, bili bi mogli krenjolaci i šarognjaci cavatinji i va korizmo avrat i plasat.

Jur. A moooo!

* * *

*) Nazamjerito nam što smo ostalo izpuštili, prouzrokujući nam veliku gubitke, ali neki koristili, da našem puku Vašo Jado predodobruju.

Op. Ured.

što no hrvatski jem kao gledaj drug skupštini pravila dposlana na po Medju pred naša radomitiće pro- sive sit! mimo je strana, godišnje natje- pa će uspijeti

ordcom a ob- neka viano, i uče- vo — stužna a na- ga o evo 881).

Vr- arista zant- na- po- pri- dčna,

loga o u- ežni o i- ova- tra-

Fr. Si ču Jurinu, da so otvoril u Madiću talijanski jaznik? Jur. A kako ravnala u takvom malom selu, da su se otvorile tako vele škole. Fr. Ter znati, da podrepneće sve deluju samo da iskorene naš narod. Jur. A kte bi tamu za profisuru? Fr. Bit do profesor dr. Paljuh a učitelji Katuna, Šurela i Luka Tomina. Jur. Prava kvadrorna! Fr. Po moje uho, da bi im znali leta, ja bi zaigral tri fiike na lot.

Različite vesti.

Buduća sjednica istarskoga sabora biti će — kako dozajemo iz pouzdane izvora — u utorku dne 29. t. m.

Obični izbori u Žrnju. Javljuj nam iz one obdine, da su izbornu listine ovih dana izloženo, tu da će izbori obaviti negdje mjeseca maja. Talijani, dotično knjigiji i šarenjacima pripravljaju se odludno za izbornu borbu u nadi, da bi mogli još jednom zavladati onom obdinom. Ta neda ostat će samo nadom, bude li modru hrvatskom narodnom strankom stara slega, ljudi i dinasta. Kad je protivnik pred vrati, utihnuti moraju sve domaće zadjevice, ne stati mora osobnih interesa, kojekakvih propira ili neradovoljstva. Svi složeno ka jedan muž valja pokazati tamoznjim knjolom, da im je za uvjek odzvono u onoj obdini.

Sloga dakle budi našim rodoljubom radijem u predstojecoj borbi, pak neima dvoje, da će slaviti sjajnu pobjedu, koju njim od sroga želimo.

Gospodska uglađenost u Vižinadi. Od tame nam piše prijatelj 18. t. m. koliko aliđi: Nas voljevredni kapelan g. Vrbka prilijeće jo ne popelnici na okvenu vrata „Od pust“ za korizmu, koji se natazio na koncu biskupakom poslanicom za toku korizma. Uz taj „Od pust“ natazio se i talijanski „Indulto“, da tako svatko uzvogneg u jednom ili drugom jeziku pročitati crkvene propise za korizmeni post. Nu loče bješao seće hrvatski „Od pust“ jer ga vižinadski širitelji dječanske kulture odmah drugi dan raztrgale ostavili nataknut „Indulto“.

Odatle može razabrati presveti biskup Elapp koliko cene i štuju njegove „oblikujeni ovčje“ talijanskoga jezika njegove spise i poslanice. Tu mi budi ujedno dokazom, da tu ovčje jedino tada i toliko za njega mare, dok im i kada im ide na ruku pruti nama, inače briga njih za njega kako i za lanjaki snieg.

Kaznena razprava proti popu Antonu Legoviću u Rovinju bila je dne 18. tok. m. Tko čita talijanske novine, spominjati će se koliko se je bilo vike i kriće podiglo proti ovome vriednuvu svećeniku u vremenu prešlih izbora zastupnika dr. Laginja i kako so njega predstavljalo potičateljstvo svih onih nereda, što su se dogodili u malenom Kasteliru. Okrivilo ga se, da jo dne 4. oktobra pred crkvom katoličkom putio seljake, neka poprata gospoda, ako k njima dodju, sa „bljebicu sv. Stjepana“, kako i Švarinci, i da ju rokao, da su Kastelirci bedaci i glupci, jer neće, da drže sa Hrvati, nego sa Talijanci. Pisalo se takodjer u talijanskih novinam i kazalo, da je u crkvi prodikao, neka se ne puste od „šiori“ zbiti kako i valovi morski. Stog svega toga podneslo je državno odvjetništvo proti njemu obuzbu, jer da je poticao i kušao zavesti druga na čine nečudoredo i ekonomu za branjenje i da jo uživisao i opravdavao kažnivi čin. Razpravi je predejedao dr. Tušar, a obtuženika brano dr. M. Tričić i jaštio odvjetnik u Buzetu. Razpravljeno so cio dan, a u vodor u 8½, nakon jednog sat vještanja, izrečena jo osuda, kojom se pop Anton Legović rješava od obtužbe i priznaje nekrivim, jer se sudio nisu mogli uveriti o istinitosti pripisanih mu čina. Državni odvjetnik nije mogao, a da ne proglaši tendencijom višem uvrštonu u nekom broju priske „L'Istra“ o izbornoj agitaciji popa Legovića. Branitelj je izreknuo, ne samo neistinitost čina, nego i nikakov logiju sive onih rječi sa onim, što bi bio prije kazao. Jer treba znati, da se je dokazalo, kako je pop Anton Legović i prije spoticavao ljudom, da ne mare ni za crkvu ni za školu, da se kod njih zlostavljeviše mnogo tako, da ima Kasteliraca uvek u koparskoj kaznioni, i kako njim je doao za primjer one iz Rovinje, kod Vodnjana, odakle je nukada bilo mnogo zločinaca, a odakle njim je biskup Dobrilja sazidao crkvu i poslao vrtnoga popa Velikanju, i odakle se

trudom i troškom ovoga svećenika uvelo škola u Jurčići, slodini su postali sve rođi dokle nisu i prostali. Kad bude u Kasteliru tako, neće ni kod njih biti ni slodini, ni kašnjenika. Opasio je također branitelj, da iztraga nije bila baš službeno provedena, jer da svejedok obrane, ponudjena od obtuženika, nisu bila niti ispitana. Tek na braniteljovu molbu bila su pozvana na raspravu. Jedan nije došao, a drugi slobog starosti i slobog bolesti nije mogao ni doći. Tako se jo otelo obtuženiku važnoga svjedoka, dijelim bi izraz bio još slajanje avuču nevinost dokazao. Hvala Bogu i pravednost sudaca on je i bori njega poludio i mi mu čestitamo!

Obični izbori u Roču. Kako čitamo u talijanskim novinam, vršili su se dne 17. t. m. obični izbori za občinu Roč. Za tri tiole, ali je biralo samo III. t. m. a pobedili su, kako izvještaju rečeni listovi — naši protivnici, za koje su glasovali občinci iz Semiča, Polja, Krkuca, Blatnović i dijelomico iz Čiriteža. Za hrvatsku listu glasovali su občinari iz Nugle, Leskovićine, Gorenjevici, Doljenjevici te nekojici iz Čiriteža i Semiča.

Izbor za II. i III. t. m. nije se obavio, jer da se je predaleko zategnuo izbor za III. t. m. Za preostala dva telta da se se birati nakon 15 dana. Knjazi i šarenjac i u Roču da bijaju silno ogrođeni proti hrvatskim svećenikom i biradom, te da je samo talijanskog gospodarstva, da se ti ogrođeni obuzdali.

Zaustroj je, što moramo optiti crkvene vlasti iz talijanskih novinam, kano da ne ima u onoj občini čije duće naše. Neuvjano žalostno je, što nebijasmo od nikoga sa vremena obavješćeni, da se so obaviti izbori i to nisu primjerito niti isti naši prijatelji u Buzetu, u susjednoj občini, ništa o tom znali. Uzamo, a, da će so naši rodoljubi u onoj občini za izbor II. i III. t. m. bolje pripraviti, te sve moguće učiniti, da bar u tih dvih teltih pobjede.

Iz Vižinada piše nam 15. t. m. Kao uspjeh svr korake poduzotih od hrv. obč. zastupstvu proti zaduženomu stanju stvari uzbijeližit morato upravo neosćekivanu posupak, kojim je c. k. namještjanstvo (u sporazumu sa slavnom junutom) dekretom od 29. febrara t. g. br. 8787 raspustilo obč. zastupstvo te povjerilo upravu občini od 5 lica. Ovaj postupak iznenađio je čitavo hrv. pučanstvo, dapači i svakog posebnog našeg narodnog protivnika. Duhovni su radi toga jako uzevničari. A kako i nebi bili! U tom oboru imao je talijanski, koji su se uvek iztaknuli kao naši najljubići i najnesosljiviji protivnici u svakom pogledu, a ovi jesu po imenu: Anton Deklić, kao predsjednik odbora, Anton Fortuna i Petar Želko. Prva dva bijaju u svoje doba nadelnici, a njihova uprava bila je sve drugo prije nego li dobra. Četvrti član odbora, Ivan Radovan, rođen je Hrvat, nu nećuči osobitog povjerenja hrvatskog pučanstva; govoriti se dapače, da su ga godopada zamalo u svoj akciji. Poti Ivan, Gasparini-Ferlan, jedini je naš pošten dojvječek, koga oblasti blagohotno udostojio imenovati odbor, da zastupa ¾ hrvatskoga pučanstva ovo mjestno občino. Mjesto Vižinjan zastupano je po navedenoj trojbi, podobčina Sv. Vital po Gasparinu, Bečva po Radovanu, a Sv. Ivan niko ni zastupan. Živila takva previcava! Živili nepristranost! Puk vapi za izbori, a kad tamo — želja dvojice, trojice muti-kaka, kojim stoji do jasna više, nego do leša, se izpuštuje. Kad se neće — kako zakon zabjedio, raspisat izbor, kad se postavlja občinski odbor, zašto se barem ne postupi pravđevo? Zasto se povjerava uprava tako ljetutim i nimalo dobro vidjenim protivnikom naroda? Zasto se ne pošalje razrio nepristranoga komesarja? U ostalom oduš odbor? Čemu komesar? Ta sam "štor Tonin", jedan član odbora, izjavio je u razgovoru sa Hrvatinom ili kako njemu "čavunim-ma", da občinskog odbora ne treba, i oni zahtjevaju, da se a svačemu njih posluže. Oni no drže župnika za ono, radi čega je namješčen; to je njima najmanja briga, oni hoće, da njim služi u svaku svrhu.

Iz Rovinja piše nam 18. t. m. Neuvjano bješao ovđe deputacija dvojice po najboljim kmotovima iz podobčine Vižinjanske, sv. Vitala, da predloži presvitomu biskupu molbu čitave skoro župe. Molba bješao je stavljanje talijanskog sa mnogobrojnim podpisima. Oni župljani molili su, da im preseviti dade za župe-upravitelja kapelana iz Vižinade, koji ih i sada provida sve timi sakramenti. Deputacija ne bješao primljena od biskupa, već jednostavno od biskupovog kapelana odpravljena kući, jer je presviteli nije htio saslušati. Čujemo, da nudaju Sv. Vitalcem svećenika, koga neki pod nijednu cijenu neće. Oni plaćaju sameći sameći svećenika, to imade buži pravo, da bude njihov dušobričnik njim po volji, jer jim je zajedno u slogan i ljubavi živiti.

Iz Rovinja piše nam 19. marta 1892. Žalostni i neštočni dvojboj i njegove posljedice uzmernirilo su mal da ne sve našo pučanstvo. Žalibote, nes umire na sve nađine, ali crkavak nosretan konac, bio je dozada ovdje neponatz.

Vedina pučanstva mrmlijala je na župnika Bođinu i na Sv. Vital po Gasparinu, Bečvu po Radovanu, a Sv. Ivan niko ni zastupan. Živila takva previcava! Živili nepristranost! Puk vapi za izbori, a kad tamo — želja dvojice, trojice muti-kaka, kojim stoji do jasna više, nego do leša, se izpuštuje. Kad se neće — kako zakon zabjedio, raspisat izbor, kad se postavlja občinski odbor, zašto se barem ne postupi pravđevo? Zasto se povjerava uprava tako ljetutim i nimalo dobro vidjenim protivnikom naroda? Zasto se ne pošalje razrio nepristranoga komesarja? U ostalom oduš odbor? Čemu komesar? Ta sam "štor Tonin", jedan član odbora, izjavio je u razgovoru sa Hrvatinom ili kako njemu "čavunim-ma", da občinskog odbora ne treba, i oni zahtjevaju, da se a svačemu njih posluže. Oni no drže župnika za ono, radi čega je namješčen; to je njima najmanja briga, oni hoće, da njim služi u svaku svrhu.

Prošlu nedelju do pedeset mladića talijansko-ugarsko stranko dodekalo je župnika pred crkvom i popratilo ga do njegova stana fukcanjem i porezom. Naš je ipak drugom podpresedniku, M. Horvatiću od Bilića, spušteno noštu i punim pravom mu je mogao reći: zar ti Brut? Tim se jo mogla svršiti posljedica tag nosretnog dogodjaja; ali no, htjelo se još nešto.

Druži dan brzo bolje nađelnik sa podpresednjim pohrli k pročastnomu, da mu izraslo svoje sazajljeno na sinčnom dogadjaju. Župnik se njima lično zahvalio ali je ipak drugom podpresedniku, M. Horvatiću od Bilića, spušteno noštu i punim pravom mu je mogao reći: zar ti Brut? Tim se jo mogla svršiti posljedica tag nosretnog dogodjaja; ali no, htjelo se još nešto.

Neki su međutim prijavili čitavu sivku kotačkušku sudu u Buzetu, koji će posvesti iztragu, koja će bez dvoješice još jednom dokazati, da je porečka „babu“ hotice dobelo legala.

Ukinuta rovinjska osuda. Urvovno iliti ukiđeno sudište. Bedu ukinuto je osudu o. kr. rovinjskoga sudišta, kojom su bili rješeni od obtužbe oni gospodarići i one gospodnjice buzetiske, što su ono pravili evrakojake nerede i nemir prigodjeni jedno procesije k Majki Božjoj u Strani i odredilo, da bude uređena i držana nova razprava. Ona je osuda potvrđena samo u koliko je bio jedan sudjen. Nek se božja i careva vrši!

Škola talijanska u Hunu. Dozvano je pouzdana izvora, da kani ustanoviti „Legge nazionale“ u Hunu talijansku pučku školu.

Za ustanovljenje hrvatske škole u tom mjestu stavlja se avakojake zaprijece od školskih oblasti, na koje se uprava občine „Buzet“ opstovanje obratila. Videću naši protivnici zasnovate osniva, da podigiju talijansku školu. U tom njim ide na ruku Šaka izroda ili izdajica u samom Hunu, koji bacaju pod noga svoj rod i jezik podav se u narodaj našim narodnim protivnikom. Žalostno je avakako, da se tako može osvijetvititi u mjestu, gdje neima niti jednoga pravoga Talijana, ali je još žalostnije što crkvene oblasti ostavljaju onaj novoljni puk bez svećenika, to ga tako protivnici zlorabo u svoje djevoljske svrhe.

Podsjećanje podporah „Bratovština hrvatskih ljudi“ u Istri. Iz Kastva piše nam prijatelj ovo redko: Prihvito da sada, g. uređnike, u kraku, koliko i kako so joj ljetos podigli podporu našo „Bratovština“ siromasnim ali vrednim našim učenicima za mladincima.

Molitelja bilo je u svemu 82; od tih dobro je podpora 46 i to: 8 svučilišnih džaka u iznosu od for. 290; 20 gimnazijalaca u iznosu od for. 290; 12 učiteljskih pripravnika u iznosu od for. 180; 6 učenika dolaskovske škole u Kastvu u iznosu od for. 100. Ukupno 800 for.

Drug put više o tom.

Iz Poreča piše nam 11. t. m. Kako joj je jur poznata, ustrojila se jo pred nekoliko godina za dolazak do političkog kotara Volonko „Gospodarska zdruga“ pod imenom „Općina“.

U početku nije „Zadrugi“ pristupilo mnogo članova, rekao bi radi toga, što naš narod, smatrajući osnovo „Zadruge“ nekakvom svučišnom novatorijom, neimao do njih osobitog povjerenja: dapače pratio je osnutju, razvoj i djelatnost „Zadruge“ skoro nepovjerenjem.

Nije bilo težko, a da se mahom ne vidi, radi kojeg se uzroka narod neće da zauzme za stvar i zašto da ne obrati svu svoju pozornost na tako plemenu instituciju.

Narod je htjeo, da vidi, hodo li „Zadruga“ pokazati gotovili uspjeha, i da li će članovi napose, a pučanstvo u obće kakovu takavu korist od nje imati.

Ako je itko, a to je gotovo odbor „Zadruge“ znao, da će ju puk spodjetka malo poduprati, za to je uprava, a osobito velezarski predsjednik razvio živahnu djelatnost, nastojeći svrati pozornost pučanstva na plemeniti i blagonski smjer „Zadruge“ i odstraniti pogubni nemar, kojem je naš puk sklon.

„Zadruga“ je, polučiv nekoliko uspjeha, malo po malo počela svratići na so pozornost puka; nepovjerenje počelo je po malo nestajati, pučanstvo počelo je pratiti napredak sva to većim zanimanjem. Moglo bi se navesti više dokaza, da „Zadruga“ napreduje, i da u malena sredstva, kojima raspolazi, dosta djalostnosti razvija; nuda dostatno će biti, da se navede samo jedan slučaj, koji će dovoljno posvjediti napredak isto.

Dne 8. St. januara t. g. imala je „Zadruga“ redovitu glavnu skupštinu, kojoj je prisutstvovao iep broj zadrgara i gošta, ter je isti dan pristupili dvadeset članova svih.

Kad sam već napomenuo skupštinu, neki mi budo dozvoljeno, da u kratko otkratim točaj raspovijanje. Skupštinu se jo držala u Mošćenicanu pod predejedanjem zaslužnoga predsjednika gosp. Viktor Tomićića, koji, otvoriv skupštinu, pozdraviti prijatno kratkim nagovorom, komu konačno skupštinari živahno povladjavaju.

Prijetni tajnik pročitao zatim zapovnik izvanredne skupštine od 28. aprila, i na poziv predsjednika izvješćao dječelovanju odbora u godini 1891. Izvješće tajnika, t. d. dječelovanje odbora, bilo je od prijateljih dječelovanju neseto. Tim izvješćem održao je tajnik napredak zadrgara, ojezinu razvitaču i t. m. skopljani moralni upliv, koj je „Zadruga“ postigla. U izvješću tajnikovu jasno razabranio, da su potrebe i zahtjevi članova voliki, a srodatva, osobito novčana, malena, pak faktori, koji su

Nekoju Ricčani, znajući, da bijaše župnik postavljen po volji i posredovanjem madjarske vlade, misljuju, da je naš grad demonstracijom vrlo zagriješio proti madjarskim krugovom, te nekoju doliju, kada nju se izparilo vino i po napukti nekog drugoga, dalii si napisati barbarsko-italijanskim jezikom spomenicu na prečastnoga župnika, u kojeg žale, da su ga nokozi izfukali prošlo nedelje.

Hodili su po krmatu i petečarijama lovitvi podplice, jer jo tamo njihov sastanak, i doista je bilo, da su sakupili do tineće podpis. Moguće, da su dobili to podpis, jer su strašili svakoga prostaka, da nije pravi ungarac, koji ne podpiše.

Dane je ista ta deputacija od šest orijentirnih lica pročastnemu župniku i predala tu vašnu spomenicu. Župnik je video s kakvimi ljudi imo posta, i da to nije deputacija sastavljena većnom od ljudi, za koju se mireno duše može uzvratiti, da nisu dvadeset ili trideset godina po svojoj volji bili u crkvi, i da su nokozi zašljili profesorom kletava po rječnik i vrah, to da med njima neimati jednoga gradskoga zastupnika. Uzprkos tomu morao je gospodin župnik prijeti deputaciju i „ganut“ njoj se začarati, te tim se jo svršila žalogra iza one nevretnre tragedije.

Bilo kako mu drago, gosp. župnik morao bi znati, da je bio glavni uzrok, koji ga je doveo do rječke uvrštitve crkvene vlasti i, da pomoći izkroniti hrvatsko iz crkve, da bi ga tada rječki Talijani bacili u kut kako izrabljeno oruđe, jer ako nije znao, mogao se sada urušiti, da drži njegovu patroni i prijatelji do crkve i vjore baš koliko i madjarski čuti, koji k nama danomice dolaze. Do vidova!

R o k a o .

Iz Opatiće piše nam 11. t. m. Kako joj je jur poznata, ustrojila se jo pred nekoliko godina za dolazak do političkog kotara Volonko „Gospodarska zdruga“ pod imenom „Općina“.

U početku nije „Zadrugi“ pristupilo mnogo članova, rekao bi radi toga, što naš narod, smatrajući osnovo „Zadruge“ nekakvom svučišnom novatorijom, neimao do njih osobitog povjerenja: razvoj i djelatnost „Zadruge“ skoro nepovjerenjem.

Nije bilo težko, a da se mahom ne vidi, radi kojeg se uzroku narod neće da zauzme za stvar i zašto da ne obrati svu svoju pozornost na tako plemenu instituciju.

Ako je itko, a to je gotovo odbor „Zadruge“ znao, da će ju puk spodjetka malo poduprati, za to je uprava, a osobito velezarski predsjednik razvio živahnu djelatnost, nastojeći svrati pozornost pučanstva na plemeniti i blagonski smjer „Zadruge“ i odstraniti pogubni nemar, kojem je naš puk sklon.

Dne 8. St. januara t. g. imala je „Zadruga“ redovitu glavnu skupštinu, kojoj je prisutstvovao iep broj zadrgara i gošta, ter je isti dan pristupili dvadeset članova svih.

Kad sam već napomenuo skupštinu, neki mi budo dozvoljeno, da u kratko otkratim točaj raspovijanje. Skupštinu se jo držala u Mošćenicanu pod predejedanjem zaslužnoga predsjednika gosp. Viktor Tomićića, koji, otvoriv skupštinu, pozdraviti prijatno kратkim nagovorom, komu konačno skupštinari živahno povladjavaju.

Prijetni tajnik pročitao zatim zapovnik izvanredne skupštine od 28. aprila, i na poziv predsjednika izvješćao dječelovanju odbora u godini 1891. Izvješće tajnika, t. d. dječelovanje odbora, bilo je od prijateljih dječelovanju neseto. Tim izvješćem održao je tajnik napredak zadrgara, ojezinu razvitaču i t. m. skopljani moralni upliv, koj je „Zadruga“ postigla. U izvješću tajnikovu jasno razabranio, da su potrebe i zahtjevi članova voliki, a srodatva, osobito novčana, malena, pak faktori, koji su

dužni i pozvani, da podupiru „Zadrugu“, da priskeče u pomoć sredstvi, kojima rasklaju, za potrebe malo ili ništa ne mare.

Na koncu izvješća pozva tajnik pri-sutne članove, da se zauzmu za nepredak „Zadrugu“, jer je ona prepričena vama slobi, ter ako budemo, da ne preduje, da imamo od nje željno očekivanog ploda, moramo raditi, moramo „Zadrugu“ u svakom pogledu podupirati.

Za tom tokom sledilo je izvješće blagajnika i obradu za godinu 1891.

Jedno i drugo bijaše bez prigovora do znanja uzeto, a iz obrađuna razabiremo, da je „Zadruga“ uveli u deficit time, što su se nabavili strojevi za vršenje sita. Nako i jest deficit utljiv, namiršt će se sa ostatkem blagajne polaz odobrenog proračuna za godinu 1892, a nabavom stroja zadovoljio se je vrloj želji članova; ali da nebi bila prisledila u pomoć darseživa desnicu predsjednika, ta želja bila bi ostala dugo vremena neispunjena. Time bijaše iscrpljeni dnevni red, a članovi ostadeće još na okupu, pak je bilo baš milo služati kako naš narod mirno i trecno razpravlja s stvarima, koje se tada gospodarstvo. Kako se jasno razabradi može „Zadruga“ napreduje, ne orijekšim korakom, nu po vuku ali stalno približuje se avomu cilju; a da ju je od strane mogućih viših podrške, ona bi bolje uspijevala.

Braćo rodoljubil! Ne želite da mešim onim prinosom, što bi ga imali doprinesti godinice, da stupite kao članovi; ugledajte se u našega kmota i pristupite kao članovi i time dokazite, da vam napredak puka u svakom obziru na srcu loži. Grishota je, da „Gospodarska zadruga“, koja nosi imo alema naše Liburnije, ne vidi u svakom kolu sjaja — ma da bi i maleteug — tog silema. Ako dozvolite, izvještajem prigodno-micu i drugi put. (Izvolsite, Opaz. Ured.)

K 6.

„Vienac“ br. 11. izjavlja još u ovim sa-držajem: Utjeha. Spjavo Silvije Str. Kranjčević. — Grof Palićna. Drama u pet činova. Napisao Stjepan Milat. (Nastavak.) — Klara. Napisao V. Novak. (Nastavak.) — O životu i radu satirička Ju-vanela. Sastavio M. Š. (Nastavak.) — Vrednost puščili popisava. Napisao Fr. Š. Kuhač. — Etnografska karta. Napisao Josip Modestin. — Lišak: K slikam. Književnost Svaštice. — Slika: Jan Amos Komensky.

Listnica uređništva.

Gosp. J. V. posjetio urednika ako Vam jo moguće tamo izmedju 28—31. marta u Početi. Gosp. J. K. u T. Nepomoćni ništa, valja podi osobno. Srdačan odziv!

Litinski brojevi

Dne 19. marta.

Trst	65	8	45	18	16
Linc	41	64	85	10	28
Budapest	39	28	64	24	15

Dne 23. marta.

Prag	18	76	59	48	46
Lavor	17	79	8	81	28
Hannoverstadt	11	56	75	18	82
Innsbruck	31	67	19	86	

Javna zahvala.

Njuzina cesarska visost prejasna Nad-vojvodinja Marija Teriza podarila je velikodusno našoj sironičnoj župnoj crkvi u Gradini jedan veleslepi mlađi pa-ramen, i to na pripremlju našeg nad-pastira, preavictloga gospodina Ivana Krstiće Flappa. Podpisani imo svoje i svojih župljana izriča ovim putem velikodus-nim dobročinitijem srdačnu hvalu ključu im: Bog plati!

Gradina, 18. marta 1892.

Josip Marok
župa upravitelj.

Obavljaju naručbu točno to odprema prosti poštarinu

Velečastnomu svećenstvu

podpisani se uljedno preporučuje za izradbu svakovrstanog orkvenog posudija, iz čistoga srebra, alpaka i mjeđovine, kao: pakaznica, kafež, čestičnjaka, svjećnjaka, svjetionica itd. Itd. u najnovijih i lepih oblicih a po najnižoj ceni.

Stare predmete popravljaju te ih kroz žganje posreburju i pozlaćuju.

Na zahtjev šalje ilustrirano cjenik odani

8—24

Teodor Slabanja

srebrnar u GORICI (Görz)
ulica Morelli, br. 17.

Obavljaju naručbu točno to odprema prosti poštarinu

UZAJEMNO DRUŽSTVO „La Mutua“

The Mutual Life Insurance Company of
NEW YORK

Najbogatije i najčvršće osiguravajuće dru-
štvo za život.

utemeljeno 1842 na pakul uzajemnosti.

Jamčevna zaklada

s 1. siječnjem 1891. for. 367 miliona

Austrijska podružnica po ministarstvu dozvoljena o tim izjevnačima ostalim na-
rodnim državama.

Koli zakonita kućija toli evo pridruve premija austrijskoga poslovanja ostaju uči-
zonj u Austriji.

Primjeri. 18—26

police, koje sada istišu

Primjer br. 1.

Police br. 4451 iščuđa se mješovitog osje-
guranja za 10000 dolara (for. 25000)
iščuđe sada. Isplaćena premija iznosi samo
5932 milo dolara dočim je onaj, koji ima
pravo na tu izplatu, primio povrh osje-
guranu svetu od 10000 dolara tekodjer unišli
prihod 6062 dolara, ukupno dakle 16062
dolara (for. 50120)

Generalno ravnateljstvo za Austriju

U Beču, I. Lohkowitzplatz broj 1.

Zastupstvo za Trst, Primorje,

Dalmacija i Trent u Trstu ulica:

Canal Grande br. 2.

Glavnim agencijom u Trstu upravlja
F. Tarabochia u uredu zastupstva,

Krasno uznike salje se zasebnikom ba-
dava. Knjige za krajete nefrankovan.

Tvari za odjela.

Peruvian i dosking za visoko svećenstvo; propisane tvari za c. k. činovnički uniforme, te za veterane, vatrogascove, sokolake, Hrvate; suknja za biljard i igrački stolove, lodići i nepromore lovacke kapute, tvari koje se poto, plasti za putničko od 4—14. id.

Tko želi kupiti jastine, poštene, trajne, čisto vunene suknje tvari nipošto jeftino cijene, bude ih posevnu nudaju, to jedva podnomo krojačke troškove, nuke se obrati na

IV. Šukarofsky-a u Brnu.

Velički skladistički suknja u Austro-Ugarskoj.

U mojoj stalnom skladistu u vrednosti od 1/2 milijuna for. a. v. to u mojoj svjetskoj ostaci je još pojmivo, da preostane mnogo odrezački; svaki razumno misleći čovjek mora sam uviditi, da so od tako malenih ostakna i odrezački nemaju poslati uzorku tvari nebi kratko blage preostalo. Ponuditi li pojedino tvarde odrezeke to razumlju. Il uzorku, tada su ovu od starih komada, nipošto od odrezački.

Odrezački, kolj se nedopada, zamjenjuje se il se povrati novac. Kod naručne treba naveći boju, duljinu i cijelu.

Pošljike jedino uz poštarsku posjetu, 24—3 preko 10 for. franko. 6—24

Dopisuje u njemačkom, u čakavskom, poljskom, talijanskom i francuskom jeziku.

Tinktura za želodec,

katero prireja G. PICCOLI, lekar

pri angeliju u Lju-
bijani. Družinska cesta
je možno uplivno,
dovoljno prebar-
nih organov ureja-
jote sredstvo.

Krepi želodec,
Kakor tudi pospre-
buje telesno od-
preto. — Izpostavlja

jo izdelovaljatelj v zaboračkih po
12 id stoklonike. Zabojček z 12
stekli volja gl. 1:36, x 56 stekli, 5 kg.
teže, volja gl. 5:28. Poštino plaća
narotnik. Po 15 kr. stokloničica
izprodaju se u vrsih lekarnah u

Trstu, Istri i na Gorickem. 7—25

Enrico Rovere & C°.
TRST, Via Ponte Rosso i Via Nuova 14.

SKLADIŠĆE

stekla, porcelano i svjetiljka; staklene ploče, jednostavne prozirne, i neprozirne, dvostruko i bojadi-sane. Zrcala u velikom izboru.

Prezimljimo izradbu stakala za
zgradu i zimski cvjetnjako uz cijene,
koje se neplaže konkurenco.

Velik izbor svih staklenih pred-
meta rabljenih u obitelji, pivarnici
itd. Itd. Pošljike idu u pokrajini
bez carina. 48—52

LJEKARNA A. KELE R

nasljednici Rondolini
utemeljena godine 1869.

TRST,

Via Riborgo br. 13.

Raspodjelo slijedeće osobitosti: Glasovite i

prve flajšte iz Breške, folioza za Chinom

Milasom. Obično kalkarevo ulje; isto

olio sa jedom i keljezom. Elikir Coca

okrepljujući i probavajući. Elikir China

proti gromom. Anatolinsku vodu za uta.

Vukan sapun proti ozbiljnim.

Obično poznata voda za uta.

Kaliču sapun proti ozbiljnim.

Kaliču sapun proti ozbiljnim.